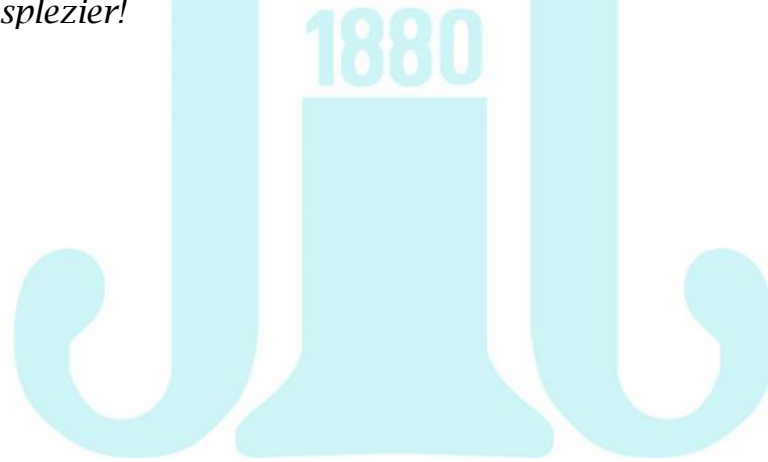

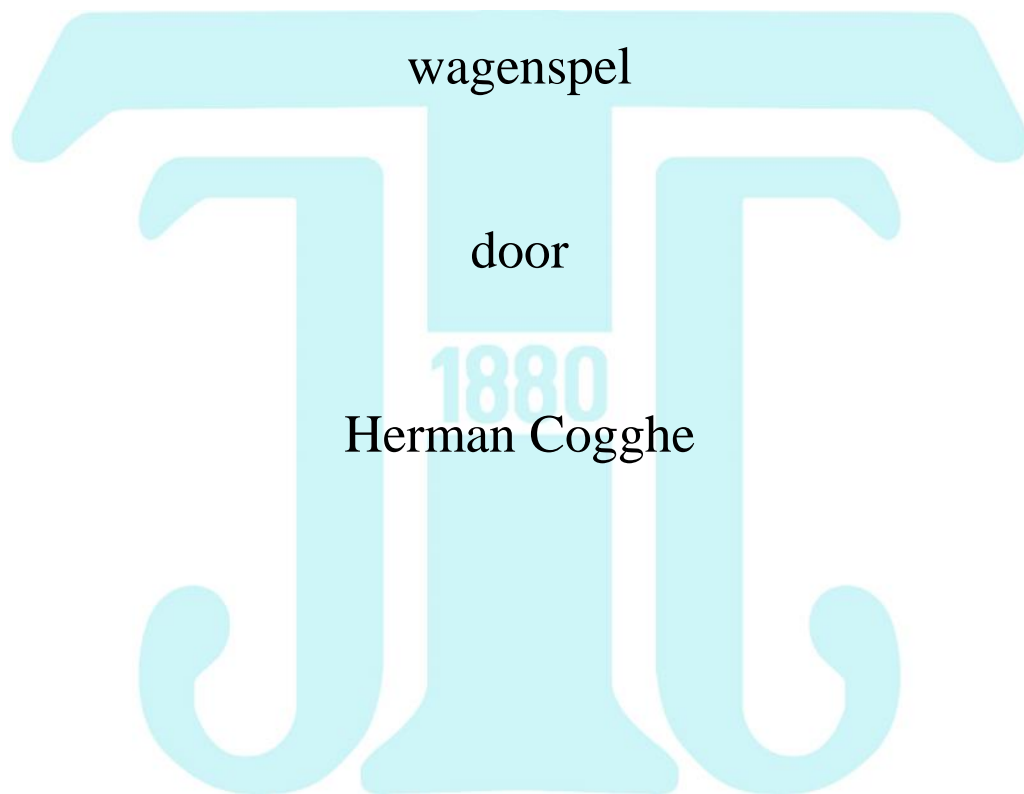
Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

‘T SPOOK VAN APPELBURG

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2008
Nr.2963

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk 'T SPOOK VAN APPELBURG op te voeren moet de naam van auteur HERMAN COGGHE vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2008/220/5
ISBN 978-90-385-10033

© 2008 Toneelfonds J. Janssens/Herman Cogghe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bgnt Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(5 dames – 2 heren)

ROSITA : een dame – gewone kleding met paraplu en gevulde winkeltas (komt van de buurtwinkel)

GERLINDE : een vrouw op de vlucht met haar kind – verwaarloosde kleding, onverzorgd uiterlijk, nat geregend

JAMILA : kind van Gerlinde – verwaarloosde kleding, onverzorgd uiterlijk, nat geregend

MADAME ISABEAU DE TRALI, DE TRALA, DE WIPSELERE : adellijke dame die het kasteeltje Appelburg bewoont – grijze pronte dame, opgesmukt, mag nog gezien worden, sjiek gekleed en juwelen

BOE : het spook - lange, magere kerel - kapotte laarzen, gefafelde broekspijpen, jas met gaten zonder hoofd (heel groot hemd met valse handen aangenaaid en opgevulde mouwen – bovenaan is het hemd toe met witte stevige stof

NIEKE : heet eigenlijk Nicoletta - de dienstster – rok bloes, voorbindshort, witte kousen en een kantje in het haar – kan niet goed praten

KNUD : de tuinman – groene overall en strooien hoed

1880
DECOR

Opzetstukken: links vooraan deurframe – daarachter salon met poppen en een levensgrote, aangeklede pop / rechts de spookkamer met bed en kast
Materiaal: timmermansgerief, dienblad met koffiekkan, tassen, suikerpot, melk en broodjes, dienblad met champagneglazen en champagne

MUZIEK EN GELUIDEN

Sinistere muziek om te openen en bij verschijning van het spook – Quidam van Cirque du soleil, nr.7 Innocence met geluid van regenval of nr.11 Réveil (spook)

Choreografie: Koken en kuisen – Girls Just Want To Have Fun - Cindy Lauper - 4.26

(materiaal: plumeaus en potten – kleding voorbindschort en kantje in het haar)

Geluiden: regen, een kraaiende haan

JAMILA : Is het nog ver, moeke?

GERLINDE : Ik weet het niet mijn kind.

JAMILA : Ik ben zo moe moeke en het is zo koud.

GERLINDE : Ik weet het schatje. Mama heeft ook honger. Het regent al vijf dagen.
Onze kleren zijn door en door nat.

JAMILA : Ginds is een groot huis! Zouden ze daar geen plaatsje hebben voor ons? Mijn schoenen staan vol water en ik ben tot op het bot verkleumd.

GERLINDE : Wacht! Daar komt een vrouw aan. Ik zal eens vragen of ze weet waar we hier kunnen overnachten.

(Rosita op met paraplu en winkeltas)

Mevrouw weet je soms waar we hier kunnen slapen?

ROSITA : Slapen! Hier? Moeten jullie nog ver?

JAMILA : Zouden we ginder in dat huis kunnen slapen?

ROSITA : In 't kasteeltje, de Appelburg! Laat dat liever zo. Ze zeggen dat het er spookt.

GERLINDE : Spoken! Maar mevrouw, dat geloof je toch zelf niet. Spookkastelen zijn er in Engeland en Schotland. Maar hier...?

JAMILA : Woont er iemand?

ROSITA : Dat is zeker dat er iemand woont. Madame Isabeau de Trali de Trala. Ze is niet meer van de jongste.

GERLINDE : En die dame zou daar samen wonen met een spook?

ROSITA : Ze zeggen dat ze elke nacht danst met het spook.

GERLINDE : Jij hebt je zeker iets laten wijsmaken. Bij de eerste verschijning van het spook zou Madame Isabeau de Trali de Trala al lang verhuist zijn.

ROSITA : Nee, nee, ik heb het zelf al gezien. 's Avonds brandt er nog laat licht in de kamers.

GERLINDE : Dat betekent niets. Als een vrouw alleen woont, weten de mensen altijd iets te vertellen. De mensen doen niets liever dan roddelen. Misschien is Madame Isabeau een nachtmens zoals de vleermuizen. Die beginnen pas te leven als het donker wordt.

ROSITA : Zou je dat denken?

GERLINDE : Natuurlijk! Mensen roddelen maar op. Moest er iets zijn, dan had die mevrouw al lang hulp ingeroepen.

JAMILA : Woont mevrouw daar helemaal alleen?

ROSITA : Nee ze heeft een meid en een tuinman.

GERLINDE : Dan heeft het mensje toch hulp.

ROSITA : Mensje! Isabeau de Trali, de Trala zit er warmpjes in. Ze hoeft niet op een eurootje te zien. Dat mens is tweeënzestig jaar en stijf van reuma. Ze krijgt haar geld nooit op.

GERLINDE : Reuma, zeg je!

(Rosita knikt bevestigend)

En jij wilt die dame nog elke avond laten dansen met een spook. Dat zal wel een grapje zijn.

JAMILA : Misschien danst de meid met het spook?

ROSITA : Dat kind is doofstom. Ze praat met moeite enkele klanken en meer via gebarentaal. Nieke is wel lief en handig met het huishouden, maar verder... De pastoor heeft gezorgd dat ze daar werk kreeg.

GERLINDE : Ja, rijke madammen vinden altijd wel iemand om hun vuil werk op te knappen.

ROSITA : Gelijk heb je. Paraderen en met hun kont schudden, dat kunnen ze. *(met nadruk)* En toch is het op Appelburg niet pluis!

GERLINDE : Gebeuren er dan nog rare dingen?

ROSITA : Naar het schijnt zou er rond 1790 een kasteelheer gewoond hebben die onthoofd is op de Grote Markt van Brussel. Zijn geest zou terug gekomen zijn naar 't kasteeltje en blijven dolen. Ze zeggen, maar ik kan verkeerd zijn ook hé, dat hij in heel loense zaakjes zat.

GERLINDE : Zou dat heerschap hier nog steeds rondwandelen?

ROSITA : Dat geloof ik wel. Hij zou nog steeds ronddolen tot iemand hem helpt om zijn schat op te graven.

GERLINDE : Een schat, daar op dat kasteeltje?

JAMILA : Zou die kasteelheer daar echt zijn gestolen bezittingen verborgen hebben, moeke?

GERLINDE : Waar anders? Elke nacht rond de klok van twaalf maakt hij altijd een hels lawaai. Allé, dat zeggen ze toch in het dorp. Knud, de tuinman zegt dat hij altijd naar dezelfde kamer gaat.

JAMILA : Spannend hé moeke?

ROSITA : Ik vind er niets spannend aan. Ik ga gauw door naar huis. Onze Lowie gaat thuis komen en die wil dat zijn soep op tafel staat. Goede avond nog! (*gaat af*)

JAMILA : Zullen we aanbellen, moeke?

GERLINDE : Ze kunnen ons wegjagen als ze willen, maar dat is niet zo erg. Dan slapen we weer in een koestal. (*belt aan*)

JAMILA : Er komt iemand!

NIEKE : (*met veel gebaren – kom binnen*) Wacht!

(*ze schudden hun natte kleren – Isabeau komt op*)

ISABEAU : Nog zo laat op stap? Jullie zijn drijfnat. Met wat kan ik helpen?

GERLINDE : Zouden we hier kunnen overnachten? We willen ervoor werken.

ISABEAU : Kom binnen, een helpende hand is altijd welkom. Jullie zijn toch niet vlug bang?

GERLINDE : Bang, waarom zouden we bang moeten zijn? We hebben niets te verliezen.

JAMILA : (*wenend*) Papa is een bullebak. Hij sloeg mama en pestte ons buiten. Wij willen niet terug!

ISABEAU : (*troostend*) Toe meisje, je moet niet huilen. We vinden wel een oplossing. Jullie kunnen blijven slapen. Een lekker bad en een warm bed doen wonderen. Alleen, enkel in de spookkamer zijn de bedden gedekt.

GERLINDE + JAMILA : De spookkamer?!

ISABEAU : Sorry, dat ellendig spook maakt me al jaren het leven zuur. Zouden jullie daar willen slapen?

GERLINDE : Al zitten er duizend spoken in die kamer, een warm bed klinkt hemels. Duizendmaal dank!

ISABEAU : Kom maar mee! (*rechterzijde wagen of toneel*) Hier is het. Maak het jullie gezellig. Ik laat handdoeken en nachtkledij brengen. (*gaat af*)

JAMILA : Is dat een spookkamer? Volgens mij is het een gewone kamer. Hier is nergens een spook te bespeuren.

GERLINDE : De kamer is perfect! Droog en warm, en dat spook ligt waarschijnlijk ergens te slapen. Maak je daar maar geen zorgen over, liefje. In zo een zacht bed kun je alleen maar hemels dromen.

(geklop – Nieke brengt handdoeken en nachtkledij en toont mimisch met geluiden waar de badkamer is en de toiletten)

GERLINDE : Bedankt vrouwtje, je bent erg vriendelijk!

(Nieke af)

Het lijkt hier wel een hotel. We nemen eerst een warm badje en dan slapen we eens flink uit. (*ze nemen een handdoek en gaan af*)

(douche geluiden – Nieke brengt koffie en enkele boterhammen op de kamer)

JAMILA : Heerlijk! Zo netjes gewassen en gedroogd. Ik ruik als een lentebloempje. Kijk moeke, het avondeten staat klaar.

GERLINDE : We zijn met ons gat in de boter gevallen! We eten het buikje rond en kruipen dan lekker onder de wol.

(Zachte muziek terwijl ze een beetje eten – Nieke ruimt af - ze kruipen in bed. De klok slaat twaalf uur middernacht – het spook verschijnt met veel gedruis maar zij blijven slapen – Nieke komt op met ontbijt – Isabeau komt binnen)

ISABEAU : Goeie morgen! Is er deze nacht iets gebeurd? Vertel op!

GERLINDE : Gebeurd?

JAMILA : Er is helemaal niets gebeurd. Ik heb geslapen als een roos!